

Les lletres nord-am

Tot i que fa temps que publiquen, Jennifer Egan, George Saunders, William T. Vollmann i John Jeremiah Sullivan són encara poc coneguts aquí. Llegir-los val molt la pena

◆◆◆◆◆ Jordi Nopca

Una escriptora molt atenta a l'arquitectura textual

Fa dos anys Jennifer Egan va guanyar el Pulitzer de ficció amb *El temps és un cabró*, experiment narratiu a mig camí de la novel·la i el recull de contes. Al llibre connectava les vides d'una sèrie de personatges en diferents moments de la seva vida: hi havia, entre d'altres, un mànager de rock, una cleptomana, una vella glòria musical i un jove que se'n va de safari a l'Àfrica. "El problema de la ficció actual és que d'una manera artificial s'ha acabat estrenyent massa –reconeixia Egan quan va aparèixer l'edició catalana del llibre–. *El Quixot* de Cervantes és experimental i postmodern, i passa el mateix amb el *Tristram Shandy*, de Laurence Sterne. La novel·la va ser inventada per ser flexible: l'escriptor ha de poder jugar i experimentar amb arguments i formes".

LA TORRE MESTRA
JENNIFER EGAN
EDICIONS DE 1984 /
MINÚSCULA
TRAD. CARLES MIRÓ
314 PÀG. / 20 €

Publicada en anglès el 2010, *El temps és un cabró* va ser precedida el 2006 per *La torre mestra*, que Edicions de 1984 i Minúscula presenten ara. La història que explica la novel·la és el retrobament entre dos cosins vint anys després d'una experiència traumàtica. Després de l'incident, el Howard, que té 35 anys, fa vida de jubilat gràcies a haver comercialitzat amb accions ("la feina més merdosa i sense cap ni peus que et puguis imaginar"), i el Danny s'ha convertit en addicte a les noves tecnologies. Junts es dediquen a restaurar un castell medieval en algun punt de l'Europa oriental per convertir-lo en un negoci de turisme rural. Un dia el Danny veu que alguna cosa es mou a la torre mestra, el lloc on abans hi havia les masmorres. La traballa és només la primera d'una sèrie de percepcions estranyes que el porten a pensar que,

probablement, el seu cosí intenta parar-li una trampa com a revenja de la mala passada que li va jugar.

Egan pren com a punt de partida els paràmetres de la novel·la gòtica i els unta de modernitat. Entre les estratègies narratives utilitzades hi ha les enumeracions sorprenents, l'opció de presentar els diàlegs com si es tractés d'una obra de

a
llegim

44-45

● Entrevista a Àlvar Caixal, guanyador del premi Sant Joan de novel·la ● 'L'horitzó primer', de Joan Todó

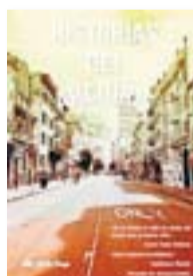
46-47

● Enric Bou publica un assaig sobre la relació entre literatura i ciutat ● 'Deu oques blanques', de Gerbrand Bakker

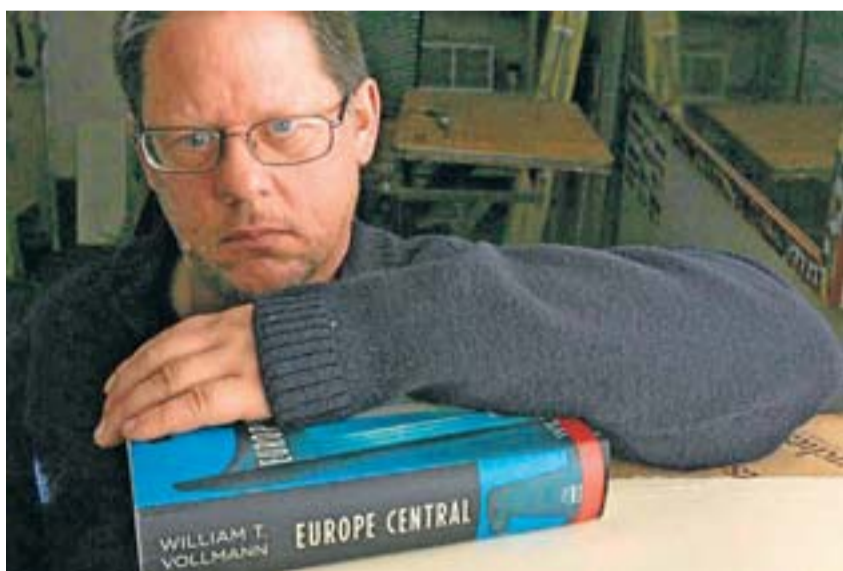
La mirada turbulenta de Vollmann

Amb poc més de 50 anys, William T. Vollmann ha aconseguit bastir una obra d'una ambició poc habitual: la seva producció inclou novel·les, llibres de reportatges, assaigs i volums de contes. I no són llibres precisament fàcils, en algun cas. *Rising up and rising down*, tractat en set volums sobre la violència publicat el 2003, supera les 3.000 pàgines. Tres anys abans, la novel·la *The Royal Family* –800 pàgines– se centra en la recerca de la Reina de les Putes de Tenderloin (San Francisco) per part d'un investigador. Autor inèdit en català, de Vollmann se'n poden llegir en castellà volums de contes com els de *Trece relatos y trece epítafios* (El Aleph, 1996), novel·les com *Europa Central* (Mondadori, 2007) i llibres de reportatges com *Los pobres* (Debate, 2010).

La microeditorial Pálido Fuego presenta ara *Historias del arcoiris*, un llibre publicat en anglès l'any 1989. Considerades una de les fites nord-americanes de la postmodernitat literària, les tretze extenses narracions incloses estan escrites en un

HISTORIAS DEL ARCOIRIS
WILLIAM T. VOLLMANN
PÁLIDO FUEGO
TRAD. JOSÉ LUIS AMORES
568 PÀG. / 27,90 €

PENGUIN BOOKS

estil col·loquial i directe, ambientades majoritàriament en els suburbis més sòrdids de San Francisco, tot i que també viatgen esporàdicament fins a l'Índia i Babilònia. Drogoaddictes, *skinheads*, assassins, marginats socials i personatges de reminiscències bíbliques fan companyia a un dels temes recurrents de l'escriptor, les prostitutes.

El lector trobarà una capacitat narrativa omnívora –que pot remetre a David Foster Wallace o a William Gaddis– i una empatia sincera cap a tots els que es guanyen la vida a l'extrem més fosc de la societat. *Historias del arcoiris* és una excel·lent manera d'endinsar-se en la mirada turbulenta de l'autor nord-americà. ◆◆